

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XL. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1901.

Treść: ~~Art.~~ 81. Ustawa, którą względem robotników, w kopalniach węgla pod powierzchnią ziemi zatrudnionych, zmienia się ustawę z dnia 21. czerwca 1884, o zatrudnianiu młodocianych robotników i osób płci żeńskiej, tudzież o długości pracy dziennej i spoczynku niedzielnym w górnictwie.

81.

Ustawa z dnia 27. czerwca 1901,

którą względem robotników, w kopalniach węgla pod powierzchnią ziemi zatrudnionych, zmienia się ustawę z dnia 21. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 115, o zatrudnianiu młodocianych robotników i osób płci żeńskiej, tudzież o długości pracy dziennej i spoczynku niedzielnym w górnictwie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

§. 3 ustawy z dnia 21. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 115, uchyla się w jego dotychczasowej podstawie, o ile chodzi o robotników w kopalniach węgla pod powierzchnią ziemi zatrudnionych, a natomiast ma on brzmieć, jak następuje:

§. 3.

Dzienna szychta robotników, w kopalniach węgla pod powierzchnią ziemi zatrudnionych, nie może trwać dłużej jak dziewięć godzin.

Początek szychty stanowi chwila zjazdu, jej koniec chwila dokonanego wyjazdu.

Przerwy w pracy, z samej natury przedsiębiorstwa wynikające, jakoteż wszelkie inne przestanki dla wypoczynku mają być wliczane w czas trwania szychty, chyba że spędzono je na powierzchni ziemi,

w którym to wypadku nie wlicza się także czasu potrzebnego na wyjazd i ponowny zjazd.

Wyjątkowo może być dozwolona także dłuższa szychta, jak ta, która niniejszą ustawą zaprowadzona została, a to aż do dwunastu godzin, przy czem jednak czas rzeczywistej pracy nie może przekraczać dziesięciu godzin dziennie; wyjątek zaś ten może nastąpić w tym razie, jeżeli w dotyczącem przedsiębiorstwie górnictwem w chwili ogłoszenia niniejszej ustawy istniała już dłuższa szychta i jeżeli zaprowadzenie szychty dziewięć godzinnej albo skrócenie dotychczasowej szychty ze względu na zachodzące techniczne warunki przedsiębiorstwa albo na ekonomiczne jego stosunki czyniłoby utrzymanie tegoż niemożliwym lub zagrażało jego istnieniu.

Takie pozwolenie może być udzielone albo względem ogółu robotników w kopalni albo też względem poszczególnych ich kategorii.

Prawo udzielania takiego wyjątkowego pozwolenia na tak długo, dopóki trwają wymienione wyżej okoliczności, przysługuje po zasięgnięciu zdania przedsiębiorcy kopalni i lokalnego wydziału robotników (§. 23 ustawy z dnia 14. sierpnia 1896, Dz. u. p. Nr. 156) w pierwszej instancji starostwu górnictwu w porozumieniu z polityczną władzą krajową, a w drugiej zaś instancji Ministerstwu rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Nadto może Minister rolnictwa wysoko leżącym kopalniom węgla w krajach alpejskich dozwolnić wyjątków od ustanowionej w pierwszym ustępie długości szychty z zastrzeżeniem, aby ogólna długość

szycht, odbytych przez jednego robotnika w ciągu tygodnia, nie przekraczała 54 godzin.

Starostwo górnicze ma prawo pozwalania w razie szczególnych wypadków lub czasowej nagłej potrzeby na zaprowadzenie szycht nadzwyczajnych ograniczonej ilości i długości.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej w rok po ogłoszeniu.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi rolnictwa i Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 27. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Giovanelli r. w.